

Rycina 5.1. Dziecko z kocykiem ułatwiającym zabawę.
Źródło: zbiory własne (autor: P. Korus).

5.1.2. Obracanie się

Po etapie kontrolowania trzymania głowy kolejnym etapem rozwoju motoryki dużej jest nauka **obracania się**. Zazwyczaj dziecko najpierw uczy się obracania z brzucha na plecy, następnie obracania się z pleców na brzuch [Gerber, 2011]. Zdrowe dzieci zwykle same uczą się kontrolować obracanie się. Dzieci z opóźnionym rozwojem potrzebują dodatkowej stymulacji, aby opanować tę umiejętność.

Współpracując z rodzicami lub opiekunami, terapeuta powinien pokazać im, jakie czynności powinni kolejno wykonywać, aby stymulować dziecko do obracania się zarówno podczas codziennych czynności pielęgnacyjnych, jak i podczas zabawy. Pracując z dzieckiem, można wykorzystać zabawki do przyciągnięcia jego uwagi. Najpierw powinno się pokazać mu zabawkę leżącą przed nim, a potem przesunąć ją w bok, aby odwróciło w jej kierunku głowę i ramiona oraz próbowało za nią podążyć. Następnie trzeba przenieść zabawkę w górę, aby dziecko skrzyżowało tułów i miednicę oraz kończyny dolne. Bardzo istotne jest uczulenie rodziców/opiekunów dziecka, aby pomagali mu w wykonaniu ćwiczenia tylko tyle, ile ono potrzebuje, tzn. aby dziecko wykonywało czynności maksymalnie samodzielnie, adekwatnie do swoich aktualnych możliwości [Werner, 2009].